

Ref. Inger Good Heinefalk/Tommy Falk NT den 7/11 -05 maa min synpunkt den 19/10-05.

Heinefalk/Falk redogör för försäkringssystemet och påtalar bl a att avgångsvederlaget skall uppges till a-kassan. Det är korrekt. Avgångsvederlaget förlänger ledigheten. Det hindrar dock inte personen att gå in i a-kassesystemet när uppsägnings- och karenstiden passerats. Det kan ge personen i fråga en lång ledighet, där skattebetalarna riskerar att stå för en del av kalaset. Tycker skattebetalarna att det är i sin ordning - i de fall det inte är nödvändigt med denna skattebetalda ledighet?

Heinefalk/Falk påtalar att det inte är tillåtet att starta egen verksamhet när man uppbär arbetslöshetsersättning. Det är korrekt. Frågan är - hur gör människor för att få livet att fungera utifrån sitt personliga perspektiv? Om det personliga finliret blir för vanligt och för avvikande mot hur systemet är tänkt att fungera, bör systemet ses över. Om det endast är marginellt, så må det kanske bero. Hur vanligt är det, tror Heinefalk/Falk? Hur vanligt är det, tror befolkningen i övrigt? Litar vi på att systemet fungerar korrekt?

Heinefalk/Falk skriver vidare att om den som är arbetslös inte söker eller avvisar ett anvisat arbete, så meddelar arbetsförmedlingen detta till a-kassan. Det är korrekt, att tanken med systemet är sådan. Men - innebär detta att arbetsförmedlingen alltid vet hur människor tänker, och vad de faktiskt gör? Innebär detta att de läser de sökandes ansökningar eller sitter med vid anställningsintervjuer? Vad säger en arbetsgivare som får en ansökan som följer: "Hej! Jag heter Lisa. Jag söker detta arbete. Om det verkar intressant, så ring mig." Innebär detta att Lisa har sökt ett arbete utifrån a-kassesystemets perspektiv och berättigas till a-kasseersättning? Vad säger en arbetsgivare som lyssnar till någon som säger att den nog inte kan ta detta arbete, för att det stör sommaren, är för många timmar i den normala arbetstiden, eller strax avser att starta egen verksamhet med starta-eget-bidrag och därför bara kan arbeta under en månad eller två. Hur fångar arbetsförmedlaren/a-kassan dessa problem rent praktiskt?

Heinefalk/Falk skriver att det är cyniskt att påstå att den som är arbetslös väljer att vara ledig på andras bekostnad. Det känns korrekt, om någon påstod detta i en generell tanke. I mina ögon blir det dock cyniskt att blunda för de felaktigheter som finns i systemet - som tillåter en enda person att utnyttja systemet på skattebetalarnas bekostnad - utan faktiskt behov, bara i syfte att plocka russinen ur kakan.

Heinefalk/Falk har också rätt i att det inte är ett bidrag, utan ett försäkringssystem. Frågan är om ordet påverkar utnyttjarnas sätt att finlira....

Anette Grinde

Norrtälje 2005-11-08

Ref. Daniel Falk 27/10 -05 maa min synpunkt den 19/10-05. Daniel Falk påtalar mintramp, fall i gropar och uppmanar till civilkurage.

Falk gissar, felaktigt, att min väninna som erhållit ett sympatiskt avgångsvederlag ljugit om sina inkomster. Så är inte fallet. Hennes arbetsförmedlare och a-kassehandläggare känner till avgångsvederlag och lagstiftning. Hon skulle sannolikt vinna en process i domstol, om någon fick för sig att driva en sådan.

Falk anger att "ingen ska i dagens Sverige stå utan stöd från samhället...". Mitt önskemål är att vi ger stöd till de som verkligen behöver stöd i ekonomi eller handling, och låter övriga ta ansvar för egna val.

Falk uppmanar till civilkurage, bl a genom angiveri. Frågan är om vi vill bygga vårt samhälle på medmänniskors civilkurage, i den meningen att vi skall ange varandra. Jag skulle hellre se ett system som fungerar värdigt i samhällets alla hörn - för individer, för företag och för samhället i stort. Med omsorg och hänsyn, och med en stor portion personligt ansvar för oss själva, för våra medmänniskor och för samhället som helhet.

Anette Grinde
Norrtälje 2005-11-08